

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 359

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 mai 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 262 din 20 martie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2–3
Decizia nr. 263 din 20 martie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) și art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	3–5
Decizia nr. 303 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști	5–7
Decizia nr. 304 din 27 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști	8–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
672. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, privind modificarea Normelor metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008	10–15
753. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri pentru modificarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 1.576/2008 privind înființarea Grupului de lucru interministerial pentru operațiunea „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — poli de competitivitate”	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 262**

din 20 martie 2012

**asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) lit. h)
din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Constantin Radu, Margareta Radu, Ștefan Luca și Ecaterina Luca în Dosarul nr. 1.527/99/2011/a1 al Tribunalului Iași — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.193D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.527/99/2011/a1, **Tribunalul Iași — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin Radu, Margareta Radu, Ștefan Luca și Ecaterina Luca într-o cauză având ca obiect soluționarea unor cereri de obligare la plata unor despăgubiri pentru anul 2011 reprezentând reținerile de 5,5% din pensie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate și Deciziei nr. 871/2010 a Curții Constituționale.

În acest sens, arată că „se face o mare ilegalitate pensionarilor ce au pensia cuprinsă între 740 lei și 780 lei”, dispozițiile criticate — modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 — încălcând principiul contributivității și al vechimii în muncă.

De asemenea, invocă — cu titlu de jurisprudență — Decizia Curții Constituționale nr. 335/2011.

Tribunalul Iași — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate, raportată la prevederile art. 44 din Constituție, este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 din Constituție nu poate fi reținută, deoarece textul de lege criticat care stabilește că pensionarii cu venituri din pensii mai mici de 740 lei sunt asigurați cu plata contribuției din alte surse nu aduce atingere prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite prin lege. Potrivit normelor constituționale, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, în egală măsură ocrotite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, dispoziții care modifică art. 213 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006.

Astfel, textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 213 alin. (2) lit. h): „(2) *Sunt asigurate persoanele aflate în una dintre următoarele situații, pe durata acesteia, cu plata contribuției din alte surse, în condițiile prezentei legi: [...] pensionarii cu venituri din pensii mai mici de 740 lei;*”.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, Curtea a reținut că, datorită solidarității celor care contribuie, sistemul public de asigurări sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a

contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor.

Prin urmare, textul de lege criticat nu are semnificația încălcării dreptului de proprietate, astfel cum este garantat prin dispozițiile art. 44 din Constituție.

Cu privire la susținerile autorului excepției potrivit cărora „se face o mare ilegalitate pensionarilor ce au pensia cuprinsă între 740 lei și 780 lei”, Curtea constată că autorul excepției se referă, în realitate, la dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006,

dispoziții care nu fac obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate.

De altfel, prin deciziile nr. 223 și nr. 224 din 13 martie 2012*), nepublicate la data pronunțării prezentei decizii, Curtea Constituțională a reținut că există o modalitate de interpretare a textului conformă Constituției, ce rezultă, de principiu, din dispozițiile art. 213 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 95/2006, text-cadru care scutește de la plata contribuției de asigurări de sănătate pensionarii cu pensii mai mici de 740 lei, și a constatat că dispozițiile art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că procentul de 5,5 se aplică numai asupra veniturilor din pensii care depășesc 740 de lei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Constantin Radu, Margareta Radu, Ștefan Luca și Ecaterina Luca în Dosarul nr. 1.527/99/2011/a1 al Tribunalului Iași — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

*) Deciziile nr. 223 și nr. 224 din 13 martie 2012 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 263

din 20 martie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2²) și art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Tribunalului Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.277D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2²) și art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Maricel Ilcu în Dosarul nr. 1.404/99/2011 al

Prin Sentința civilă nr. 1.862 din 21 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.404/99/2011, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 5 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Maricel Ilcu într-o cauză având ca obiect

soluționarea cererii de obligare a Casei Județene de Pensii Iași la restituirea sumelor reținute din pensie începând cu luna ianuarie 2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi constituționale:

— art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, deoarece Guvernul a modificat Legea nr. 95/2006, lege organică, în condițiile în care în România respectarea legilor este obligatorie;

— art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, deoarece a fost pensionat în baza Legii nr. 19/2000, conform Deciziei Casei Județene de Pensii Iași nr. 223.858 din 9 septembrie 2008. Or, întrucât orice lege se aplică numai pentru viitor, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 este greșit aplicată persoanelor ieșite la pensie înainte de intrarea ei în vigoare;

— art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, deoarece aplicarea măsurii prevăzute de lege este discriminatorie. Astfel, în ceea ce privește pensionarii cu pensie mai mare de 740 lei, reiese că dispozițiile criticate stabilesc „o dublă impunere pentru cei ce și-au plătit asigurările de sănătate odată cu plata C.A.S.-ului”. Arată că pensia „nu este un cadou făcut de Guvernul României sub formă de venit pentru pensionari”, ci pensia se datorează deciziei casei de pensii, întemeiată pe Legea nr. 19/2000, în funcție de contributivitatea la asigurările sociale;

— art. 16 alin. (2) potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege, deoarece Guvernul a dovedit că poate fi mai presus de lege, modificând Legea nr. 95/2006 — lege organică — printr-o ordonanță de urgență;

— art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 încalcă drepturile omului;

— art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, deoarece dispozițiile criticate încalcă dreptul la viață;

— art. 44 alin. (1), deoarece pensia este o creanță asupra statului, garantată de Constituție;

— art. 44 alin. (2) privind proprietatea privată, deoarece odată cu primirea deciziei de pensionare a fost dobândit dreptul de proprietate asupra pensiei;

— art. 47 alin. (2) potrivit căruia cetățenii au dreptul la pensie;

— art. 108 alin. (3) privind legea de abilitare pentru emiterea ordonanțelor, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 a depășit limitele prevăzute de Legea nr. 95/2006;

— art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi, deoarece Legea nr. 19/2000 și Legea nr. 95/2006 rămân în vigoare, deoarece nu contravin Constituției.

Tribunalul Iași — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere considerentele care au condus la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 107/2010, respectiv:

1. necesitatea asigurării serviciilor medicale de calitate față de pacienți;

2. luarea în considerare a numărului mare de persoane exceptate care beneficiază de servicii medicale în lipsa plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, dezechilibrând astfel bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;

3. necesitatea asigurării echilibrului bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, precum și urgența definitivării acestui buget care se aprobă ca anexă la Legea bugetului de stat pe anul 2011.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Astfel, critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție nu poate fi reținută, deoarece dispozițiile criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 47 din Constituție, apreciază că dispozițiile criticate reprezintă o valorificare a normelor constituționale potrivit cărora drepturile cetățenilor la pensie și la alte forme de asigurări și asistență sociale sunt prevăzute de lege. Așadar, revine în exclusivitate legiuitorului atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi.

În final, arată că art. 15, art. 20 și art. 22 nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. I pct. 5 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010.

Aceste dispoziții introduc alin. (2²) la art. 257 și modifică alin. (2) al art. 259 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006.

Astfel, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie textele din Legea nr. 95/2006, care au următorul conținut:

— Art. 257 alin. (2²): „*Pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei datorează contribuția lunară pentru asigurările sociale de sănătate calculată potrivit prevederilor art. 259 alin. (2).*”;

— Art. 259 alin. (2): „*Contribuția datorată de pensionarii ale căror venituri din pensii depășesc 740 de lei este de 5,5% aplicată asupra acestor venituri și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi. Prin aplicarea acestei cote nu poate rezulta o pensie netă mai mică de 740 de lei.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (2) potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 44 alin. (1) și (2) privind proprietatea privată, art. 47 alin. (2) potrivit căruia cetățenii au dreptul la pensie, art. 108 alin. (3) privind legea de abilitare pentru emiterea ordonanțelor și art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la dispozițiile art. 257 alin. (2)² din Legea nr. 95/2006, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, reținând că, datorită solidarității celor care contribuie, sistemul public de asigurări sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2)² din Legea nr. 95/2006, raportată la art. 47 din Constituție, Curtea constată că reținerea contribuțiilor de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2)² din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Maricel Ilcu în Dosarul nr. 1.404/99/2011 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

*) Deciziile nr. 223 și nr. 224 din 13 martie 2012 au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 303

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști

Augustin Zegrean — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător

Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Andreea Costin — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prima Graph” — S.A. din București în Dosarul nr. 646/4/2010 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.534D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 646/4/2010, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prima Graph” — S.R.L. din București cu prilejul soluționării unei cauze având ca obiect o somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin instituirea excepției de la regula concilierii prealabile directe impuse pentru toate litigiile comerciale evaluabile în bani, principiu stabilit de art. 720¹ din Codul de procedură civilă, se realizează practic o discriminare între persoanele juridice care trebuie să urmeze procedura concilierii directe și celelalte persoane juridice care pot intenta acțiuni judecătorești fără a urma această procedură. În acest mod se creează și o discriminare pentru persoanele juridice chemate în judecată fără urmarea procedurii de conciliere. Astfel, persoanele juridice care sunt chemate în judecată în temeiul alin. (2) al art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, fără urmarea procedurii prealabile a concilierii directe, sunt lipsite de dreptul de a ajunge la o înțelegere cu reclamantul prin intermediul concilierii prealabile, drept de care se bucură persoanele juridice chemate în judecată, dar cărora nu le este aplicabilă procedura derogatorie a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007.

În fine, autorul mai susține că prin instituirea acestei excepții se creează o discriminare nejustificată pentru unele persoane juridice, fără însă ca această limitare să fie făcută în spiritul art. 53 din Constituție ori al art. 135 din Legea fundamentală prin care se instituie principiul liberei concurențe între agenții economici.

Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 instituie o procedură simplificată, pusă la îndemâna creditorului în scopul obținerii unui titlu executoriu în vederea recuperării creanțelor comerciale. O asemenea procedură nu conduce la crearea unei discriminări între debitorii chemați în judecată pe această cale specială și cei chemați în judecată pe calea dreptului comun, deoarece

părțile pot negocia și ajunge la o înțelegere și ulterior sesizării instanței cu o cerere întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007. De asemenea, mai arată că nu se poate reține nici susținerea potrivit căreia debitorii sunt privați de posibilitatea de a încerca soluționarea amiabilă a litigiului prin intermediul concilierii directe.

Mai arată că, în cazul unui debitor diligent care își execută obligațiile contractuale la timp sau care aduce la cunoștința creditorului eventualele probleme apărute în executarea obligațiilor, nu se va ajunge la sesizarea instanței decât în urma unor discuții purtate între părți.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, și aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008. Titlul ordonanței a fost modificat prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 30 septembrie 2011, aceasta în prezent fiind intitulată: „*Ordonanță de urgență privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști*”. Alineatul (2) al art. 5 din ordonanța de urgență criticată a fost modificat prin art. II pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 30 septembrie 2011, în prezent textul de lege criticat are următorul cuprins:

Art. 5 alin. (2): „*În cazul litigiilor privitoare la obligații de plată rezultând din contracte prevăzute de prezenta ordonanță de urgență nu este necesară parcurgerea, în prealabil, a etapei concilierii directe prevăzute la art. 720¹ din Codul de procedură civilă.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și

art. 135 privind economia. Totodată, Curtea reține din motivarea excepției de neconstituționalitate că autorul acesteia invocă și încălcarea prevederilor art. 16 privind egalitatea în drepturi din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea reține că, în jurisprudența sa în materie, a stabilit că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța de urgență criticată.

Procedura concilierii directe reglementată de art. 720¹ din Codul de procedură civilă este prealabilă introducerii cererii de chemare în judecată pentru soluționarea litigiului pe fond, în prima fază judiciară. Concilierea prealabilă are ca finalitate clarificarea unor litigii izvorâte din derularea unor raporturi comerciale și se realizează în condițiile imperative reglementate de art. 720¹ din Codul de procedură civilă. Curtea constată că rațiunea legiuitorului la edictarea acestei reglementări legale a fost aceea de a degreva și simplifica procesele având ca obiect pretenții de natură bănească, pretenții ce pot fi soluționate pe cale amiabilă și într-un termen scurt, important fiind ca părțile prin voința lor să stăruie pentru a rezolva litigiul.

Curtea constată că procedura ordonanței de plată reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 este o procedură derogatorie de la dreptul comun, fiind o procedură specială, simplificată și rapidă de recuperare a creanțelor certe, lichide și exigibile, necondiționată de existența concilierii directe, care ar fi contrară scopului urmărit de legiuitor, acela de a asigura celeritatea soluționării cererii creditorului.

De altfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 instituie toate garanțiile procedurale pentru soluționarea cu operativitate a litigiilor comerciale, și anume ca întreaga procedură referitoare la cererea privind creanța de plată să nu poată depăși 90 de zile de la data introducerii cererii creditorului.

Mai mult, Curtea reține faptul că scopul urmărit de legiuitor la edictarea dispozițiilor procedurale ale art. 720¹ din Codul de procedură civilă este realizat pe deplin în procedura

reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, chiar prin stăruința judecătorului în efectuarea plății sumei datorate. În susținerea acestora sunt prevederile art. 7 alin. (1) din ordonanța de urgență criticată, potrivit cărora „*pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.*”

De principiu, Curtea a statuat că, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (3) și ale art. 129 din Constituție, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, sau Decizia nr. 251 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 18 iulie 2005.

Prin urmare, Curtea constată că nu pot fi reținute criticile autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la excepția instituită de art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007.

În ceea ce privește critica întemeiată pe prevederile art. 45 și 135 din Constituție, Curtea reține că, potrivit acestor dispoziții economia țării este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență între agenții comerciali. În aceste condiții de organizare, statul este obligat să asigure accesul liber al persoanei la o activitate economică, precum și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție; însă exercitarea acestor activități cunoaște anumite limite, stabilite prin lege, limite care au un fundament diferit în funcție de specificul activității vizate. În consecință, Curtea constată că art. 45 și 135 din Constituție nu au incidență în prezenta cauză.

Având în vedere că prin textul legal criticat nu este încălcat niciun drept fundamental prevăzut de Constituție, nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 53 din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prima Graph” — S.A. din București în Dosarul nr. 646/4/2010 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 304

din 27 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Invest Intermontaj” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 5.557/320/2011 al Judecătoriei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.640D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 5.557/320/2011, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Invest Intermontaj” — S.R.L. din Târgu Mureș cu prilejul soluționării unei cereri în anulare formulate împotriva unei ordonanțe de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că actul normativ criticat este neconstituțional prin aceea că procedura expeditivă reglementată de acesta este menită să se desfășoare cu maximă celeritate, cu favorizarea certă a creditorului unei oarecare obligații, care îl pune într-un vădit avantaj procesual față de debitor prin suprimarea căilor și modalităților prin care debitorul ar fi putut să își construiască o apărare eficientă și ar fi putut beneficia de imparțialitatea judecătorului.

Totodată, autorul arată că în cadrul procedurii instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 debitorul nu poate uza de căile de atac ordinare și extraordinare împotriva unei ordonanțe de plată, astfel cum se întâmplă în procedura de drept comun. De asemenea, se mai susține că cererea în anulare se soluționează de aceeași instanță care a emis ordonanța de plată, prin aceasta fiind eliminată condiția

esențială de imparțialitate cerută de desfășurarea unui proces echitabil. În opinia autorului excepției, ordonanța criticată îl cenzurează pe debitor în dreptul de a se apăra, prin dreptul de a propune probe și a ridica excepții, debitorul având dreptul la o poziție pasivă.

În fine, se susține că prin ultima frază a alin. (4) al art. 7 din ordonanța de urgență se instituie prezumția nevinovăției debitorului, concomitent cu prezumția de temeinicie a poziției creditorului, prin interpretarea tăcerii debitorului. Or, această interpretare este contrară inviolabilității libertății de exprimare, așa cum este consacrată prin art. 30 alin. (1) din Constituție. Nicio procedură legală nu poate obliga pe cineva să transmită informații pe care nu dorește să le transmită.

Judecătoria Târgu Mureș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 instituind toate garanțiile procedurale atât pentru debitor, cât și pentru creditor, care sunt de natură să asigure accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Avocatul Poporului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008. Titlul ordonanței a fost modificat prin art. II pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 30 septembrie 2011, aceasta, în prezent, fiind intitulată: „*Ordonanță de urgență privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști*”.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 30 alin. (1) privind libertatea de

exprimare și art. 10 privind libertatea de exprimare din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, se constată următoarele:

În jurisprudența sa în materie, Curtea a stabilit că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța de urgență criticată.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 nu cuprinde dispoziții contrare accesului liber la justiție și dreptului părților la un proces echitabil și nici egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ci, dimpotrivă, instituie toate garanțiile procedurale pentru ca atât creditorul, cât și debitorul să beneficieze de acestea. Într-adevăr, ordonanța de urgență are în vedere necesitatea soluționării cu operativitate a litigiilor comerciale, și anume ca întreaga procedură referitoare la cererea privind creanța de plată să nu poată depăși 90 de zile de la data introducerii cererii creditorului. Însă faptul că ordonanța de plată irevocabilă constituie titlu executoriu nu încalcă drepturile debitorului, care a avut posibilitatea să își formuleze apărările și să administreze orice probă prin parcurgerea fazelor de judecată reglementate de actul normativ, precum și prin posibilitatea formulării contestației la executare, potrivit dreptului comun.

De altfel, prin instituirea obligativității întâmpinării, potrivit art. 7 din ordonanța de urgență, se asigură *de plano* echilibrul procesual al părților în litigiu, reclamantul având posibilitatea de a cunoaște apărările pârâtului, precum și probele utilizate în susținerea lor, posibilitate de care pârâtul beneficiază prin luarea la cunoștință a acțiunii introductive a reclamantului.

Curtea constată că nu poate fi reținută critica autorului referitoare la faptul că debitorul nu poate să își construiască o apărare eficace și nu poate beneficia de imparțialitatea judecătorului, având în vedere prevederile art. 7 din ordonanța de urgență potrivit cărora judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate, iar hotărârea se va da numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor.

De principiu, Curtea a statuat că, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (3) și ale art. 129 din Constituție,

accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, sau Decizia nr. 251 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 18 iulie 2005.

În materia căilor de atac, Curtea, în jurisprudența sa, a stabilit cu titlu de principiu că o soluție legislativă ce prevede soluționarea de către aceeași instanță a căii de atac împotriva propriei sale hotărâri nu relevă niciun fine de neconstituționalitate, cu condiția ca soluționarea cauzei să aparțină unor complete cu o compunere diferită. În acest sens Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 518 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 iulie 2006, Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 1 martie 2006, și Decizia nr. 405 din 16 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 7 iunie 2006. Aceste considerente se aplică *mutatis mutandis* și prezentei cauze.

Referitor la critica autorului care vizează ultima frază a alin. (4) al art. 7 din ordonanța de urgență, prin care, în opinia sa, se încalcă libertatea de exprimare a persoanelor, Curtea observă că textul criticat contribuie la urgentarea soluționării cauzei și la prevenirea exercitării abuzive sau cu întârziere a drepturilor procesuale, instanța fiind în măsură a cunoaște, încă de la început, cadrul procesual, iar reclamantul își poate pregăti apărările în cunoștință de cauză, în raport cu susținerile pârâtului cuprinse în întâmpinare.

Instituirea obligativității depunerii întâmpinării, cu consecința decăderii pârâtului, în caz de nerespectare, din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică, se circumscrie domeniului de reglementare a competenței instanțelor și a procedurii de judecată, rezervat, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorului ordinar, care a acționat deci în limitele prerogativelor sale constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, excepție ridicată de Societatea Comercială „Invest Intermontaj” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 5.557/320/2011 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modificarea Normelor metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008

Având în vedere prevederile art. 11 și 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 78 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale pct. 12.2.3, 13.2 și 13.4 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 23 aprilie 2008, cu modificări și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul III „Structura Contului general al datoriei publice”, punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. Contul general al datoriei publice guvernamentale directe se întocmește în structura prevăzută în anexa nr. 4 și cuprinde obligațiile financiare ale statului provenind din finanțările rambursabile angajate de Guvern, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, sau ale altor legi speciale, inclusiv sumele utilizate temporar din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului pentru finanțarea temporară a deficitelor bugetare și instrumentele de cash management, precum și finanțările rambursabile contractate de autoritățile administrației publice centrale până la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, cu garanția statului sau în baza scrisorilor de confort. Finanțările rambursabile contractate de stat și subîmprumutate unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, operatorilor economici ori serviciilor publice subordonate acestora se raportează în cadrul Contului general al datoriei publice guvernamentale directe.

Contul general al datoriei publice guvernamentale directe se raportează în următoarea structură:

A. Certificate de trezorerie, din care:

1. în valuta tranzacției;
2. în euro și în lei

B. Obligațiuni de stat emise pe piața internă și externă, din care:

1. în valuta tranzacției;
2. în euro și în lei

C. Împrumuturi de la instituții financiare românești sau străine, din care:

1. în valuta tranzacției;
2. în euro și în lei

D. Împrumuturi de la guverne și agenții guvernamentale străine, instituții financiare internaționale sau de la alte organisme financiare internaționale, din care:

1. în valuta tranzacției;
2. în euro și în lei

E. Împrumuturi de la UE [Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre], din care:

1. în valuta tranzacției;
2. în euro și în lei

F. Împrumuturi din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului (lei)

G. Instrumente structurate, din care:

1. în valuta tranzacției;
2. în euro și în lei

H. Leasing financiar, din care:

1. în valuta tranzacției;
2. în euro și în lei

I. Instrumente de cash management (lei)

J. Plasamente private, din care:

1. în valuta tranzacției;
2. în euro și în lei

K. Total în valutele tranzacțiilor

L. Total în euro și în lei

Datele din Contul general al datoriei publice guvernamentale directe se completează astfel:

— coloana 1 se completează cu denumirea finanțării rambursabile în cadrul fiecărei grupe, a actelor normative de aprobare, destinația finanțării rambursabile, numărul de referință al finanțării rambursabile (codul de identificare alocat de banca creditoare), precum și cu denumirea creditorului. Finanțările rambursabile se înscriu în ordinea cronologică din cadrul grupelor prevăzute în anexă;

— în coloana 2 se înscrie perioada pentru care a fost contractată finanțarea;

— în coloana 3 se înscrie valuta de contract;

— în coloana 4 se înscrie valoarea contractată a finanțării rambursabile în valuta de contract, cu excepția împrumuturilor din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului și a finanțării rambursabile rambursate integral în anul de raportare, iar în coloana 5 valoarea contractată reevaluată în lei. Finanțările rambursabile în valută vor fi reevaluate la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil în ultima zi a anului de raportare;

— în coloana 6 se înscrie valuta în care s-au efectuat tranzacțiile;

— în coloana 7 se înscrie soldul înregistrat la începutul anului în valuta tranzacției. Aceste date corespund cu soldul finanțării raportate în Contul general al datoriei publice guvernamentale directe din anul precedent celui de raportare;

— în coloana 8 se înscrie soldul finanțării înregistrat la începutul anului, reevaluat în lei. Finanțările rambursabile în valută vor fi reevaluate la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil în ultima zi a anului anterior celui de raportare. Aceste date corespund cu soldul finanțării raportate în Contul general al datoriei publice guvernamentale directe din anul precedent celui de raportare;

— coloanele 9 și 10 cuprind finanțările rambursabile noi contractate de stat în exercițiul financiar respectiv, precum și rambursările/refinanțările efectuate în cursul anului pentru care se raportează execuția. Pentru împrumuturile din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului se va trece doar creșterea/scăderea netă a soldului acestor împrumuturi;

— coloana 11 cuprinde soldul finanțării rambursabile la finele anului de raportare, în valuta tranzacției, ca diferență între soldul de la începutul anului (coloana 7) plus trageri (coloana 9) și rambursările aferente (coloana 10);

— coloana 12 cuprinde soldul finanțării rambursabile la finele anului de raportare, reevaluat în lei. Finanțările rambursabile în valută vor fi reevaluate la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României, valabil în ultima zi a anului de raportare;

— total în valutele tranzacțiilor se completează astfel:

— în coloanele 4, 7, 9, 10 și 11 se înscrie soldul finanțării rambursabile, totalizat pe feluri de valute ale tranzacțiilor, și anume: dolar S.U.A., JPY, euro, lei etc.;

— în coloanele 5, 8 și 12 se înscrie totalul în lei, rezultat din adunarea datelor respective;

— total datorie în euro și în lei se completează la coloanele 4, 7 și 11 în euro, iar la coloanele 5, 8 și 12 în lei, astfel:

— totalul în euro se stabilește astfel: valutele se transformă în euro la cursul valutar comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi a anului de raportare, reprezentând raporturile de schimb dintre valutele respective și euro;

— totalul în lei se va calcula utilizându-se cursul valutar lei/euro comunicat de Banca Națională a României și valabil în ultima zi a anului de raportare.”

2. Anexele nr. 3 și 4 se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Normele metodologice pentru înregistrarea și raportarea datoriei publice, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.059/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 23 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezentul ordin, se vor republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 15 mai 2012.
Nr. 672.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 3 la normele metodologice)

— model —

SITUAȚIA
privind finanțarea rambursabilă contractată direct, fără garanția statului,
sau garantată de unitatea administrativ-teritorială

1. Nr. și dată semnare contract/acord: .....
2. Dată intrare în vigoare: .....
3. Nr. și dată semnare act(e) adițional(e) la contract/acord: .....
4. Nr. și dată semnare contract/acord de garantare: .....
5. Dată intrare în vigoare: .....
6. Nr. și dată semnare act(e) adițional(e) la contract/acord: .....
7. Unitate administrativ-teritorială împrumutată/garantă: .....
8. Adresă completă, telefon/fax, e-mail .....
9. Persoană împuternicită: .....
10. Garantat: .....
11. Finanțator: .....
12. Destinație finanțare rambursabilă: .....
13. Valoare finanțare (în valuta de contract): .....
14. Durată finanțare (în luni, de la — până la): ....., din care:
— perioadă de grație (în luni, de la — până la): .....
- perioadă de rambursare (în luni, de la — până la): .....
15. Trageri/Utilizări din finanțare:

Tragere		Plăți către contractori	
Data tragerii	Suma trasă (în valuta de contract)	Data plății	Suma plătită (echivalent lei)
...	...	...	...
...	...	...	...
...	...	...	...
Total cumulat	...	Total cumulat	...

16. Estimări trageri/utilizări din finanțare:

Perioada	Estimare sumă trasă (în valuta de contract)	Estimare sumă plătită (echivalent lei)
trimestrul ... anul ...		
trimestrul ... anul ...		
trimestrul ... anul ...		
trimestrul ... anul ...		
Total		

17. Plăți efectuate la scadență:

Rate de capital			Dobânzi			Comisioane		
Data scadenței	Valoare (în valuta de contract)	% din valoare finanțare	Data plății	Valoare (în valuta de contract)	% aplicat	Data plății	Valoare (în valuta de contract)	% aplicat
...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...
Total cumulat	...	...	Total cumulat	...	x	Total cumulat	...	x

18. Plăți aflate la scadență și neefectuate:

Rate de capital			Dobânzi			Comisioane		
Data scadenței	Valoare (în valuta de contract)	% din valoare finanțare	Data plății	Valoare (în valuta de contract)	% aplicat	Data plății	Valoare (în valuta de contract)	% aplicat
...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...
Total cumulat	...	...	Total cumulat	...	x	Total cumulat	...	x

19. Plăți de arierate:

Rate de capital			Dobânzi			Comisioane		
Data scadenței	Valoare (în valuta de contract)	% din valoare finanțare	Data plății	Valoare (în valuta de contract)	% aplicat	Data plății	Valoare (în valuta de contract)	% aplicat
...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...	...	...
Total cumulat	...	...	Total cumulat	...	x	Total cumulat	...	x

20. Plăți aferente împrumutului garantat:

Încasări comision la fondul de risc constituit de unitatea administrativ-teritorială		Plăți efectuate de unitatea administrativ-teritorială, în calitate de garant		Sume recuperate de la beneficiarul de garanție		Data la care s-au efectuat 3 plăți succesive de către unitatea administrativ-teritorială, în calitate de garant
Data încasării	Valoare (în valuta de contract)	Data plății	Valoare (în valuta de contract)	Data plății	Valoare (în valuta de contract)	
...	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...
Total cumulat	...	Total cumulat	...	Total cumulat	...	

Data: .....

Semnătura ordonatorului principal de credite

Semnătura contabilului/directorului economic

Modul de completare a formularului

Formularul se întocmește pentru fiecare tip de instrument al datoriei publice locale prevăzut la art. 62 alin. (2) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, intern ori extern, contractat direct de o unitate administrativ-teritorială, fără garanția statului, sau garantat de o unitate administrativ-teritorială, pe perioada utilizării și rambursării finanțării respective, și se raportează direcției de specialitate din Ministerul Finanțelor Publice, în termen de 15 zile de la încheierea lunii pentru care se face raportarea, de către autoritatea executivă a administrației publice locale. În formular, avalizarea biletelor la ordin emise de operatorii economici sau de serviciile publice din subordinea unității administrativ-teritoriale se asimilează operațiunii de garantare de către respectiva unitate administrativ-teritorială a împrumuturilor contractate de operatorii economici sau de serviciile publice din subordinea acesteia.

„Nr. și dată semnare contract/acord” se completează numărul și data contractului sau acordului aferent finanțării rambursabile contractate sau garantate de unitatea administrativ-teritorială, iar la poziția „Dată intrare în vigoare” se înscrie data intrării în vigoare a contractului sau acordului respectiv, comunicată de finanțator.

„Nr. și dată semnare act(e) adițional(e) la contract/acord”: se completează, dacă este cazul, numărul și data semnării actului/actelor adițional/adiționale la contractul/acordul menționat.

„Nr. și dată semnare contract/acord de garantare”: se completează numărul și data contractului sau acordului de garantare numai în cazul garantării de către unitatea administrativ-teritorială a unui împrumut contractat de un operator economic sau de un serviciu public din subordinea acesteia.

„Dată intrare în vigoare”: se înscrie data intrării în vigoare a contractului sau acordului de garantare, comunicată de finanțator, numai în cazul garantării de către unitatea administrativ-teritorială a unui împrumut contractat de un operator economic sau de un serviciu public din subordinea acesteia.

„Nr. și dată semnare act(e) adițional(e) la contract/acord”: se completează, dacă este cazul, numărul și data semnării

actului/actelor adițional/adiționale la contractul/acordul de garantare, numai în cazul garantării de către unitatea administrativ-teritorială a unui împrumut contractat de un operator economic sau de un serviciu public din subordinea acesteia.

„Unitate administrativ-teritorială împrumutată/garantă”: se înscrie denumirea unității administrativ-teritoriale care a contractat sau garantat finanțarea rambursabilă.

„Adresă completă, telefon/fax, e-mail”: se completează datele de contact ale autorității executive a administrației publice locale care raportează.

„Persoană împuternicită”: se înscriu numele, prenumele și funcția reprezentantului legal al unității administrativ-teritoriale pentru care se raportează.

„Garantat”: se completează denumirea operatorului economic sau a serviciului public din subordinea unității administrativ-teritoriale doar în cazul unui împrumut contractat de acesta cu garanția unității administrativ-teritoriale.

„Finanțator”: se înscrie denumirea sau numele finanțatorului/împrumutătorului. Dacă este un grup de bănci, se va indica denumirea băncii conducătoare sau principale.

„Destinație finanțare rambursabilă”: se înscrie investiția publică de interes local pentru a cărei realizare a fost contractată/garantată finanțarea rambursabilă internă/externă.

„Valoare finanțare”: se completează suma exactă și valuta de contract a finanțării. Valuta de contract este valuta în care s-a acordat finanțarea rambursabilă internă/externă, prevăzută în contractul/acordul semnat.

„Durată finanțare”: se înscrie perioada pentru care este acordată finanțarea rambursabilă, în luni, în cadrul căreia se specifică atât perioada de grație, cât și perioada de rambursare. Totodată, se precizează datele, inițială și finală, ale perioadelor respective.

„Trageri/Utilizări din finanțare”: se completează, în ordine cronologică, data și suma exactă pentru fiecare trageră, în valuta de contract, și la „Total cumulat” se înscrie valoarea cumulată, la data raportării, a tragerilor efectuate de la intrarea în vigoare a contractului/acordului aferent respectivei finanțări. Utilizările se completează în cazul finanțărilor care se rambursează din bugetul local, cu sumele în lei plătite efectiv, din sumele trase, către contractanții angajați pentru realizarea

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11 = 7+9-10
E.	Împrumuturi de la UE [Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre]: — în valuta tranzacției — în euro și în lei										
F.	Împrumuturi din disponibilitățile contului curent general al Trezoreriei Statului: — în lei										
G.	Instrumente structurate: — în valuta tranzacției — în euro și în lei										
H.	Leasing financiar: — în valuta tranzacției — în euro și în lei										
I.	Instrumente de cash management (lei)										
J.	Plasamente private — în valuta tranzacției — în euro și în lei										
K.	Total datorie în valutele tranzacțiilor										
L.	Total datorie în euro și în lei										

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

O R D I N

pentru modificarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 1.576/2008 privind înființarea Grupului de lucru interministerial pentru operațiunea „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — poli de competitivitate”

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European pentru Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, ale Regulamentului (CE) nr. 1.828/2006 al Comisiei de stabilire a normelor de punere în aplicare ale Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională, ale Cadrului Strategic Național de Referință și ale Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” aprobat prin decizia Comisiei nr. 3.472 din 12 iulie 2007,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.576/2008 privind înființarea Grupului de lucru interministerial pentru operațiunea „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — poli de competitivitate”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 25 iunie 2008, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Grupul de lucru interministerial pentru operațiunea «Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — poli de competitivitate» va fi informat de către Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial «Creșterea competitivității economice» cu privire la forma finală a documentelor operațiunii (ghidul

solicitantului, ordin cheltuieli eligibile, schemă ajutor de stat și de *minimis*), desfășurarea apelului de propuneri de proiecte aferent operațiunii 1.3.1 Poli de competitivitate, listei poliilor de competitivitate selectați în urma procesului de evaluare.”

2. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Lucian Nicolae Bode

București, 2 mai 2012.
Nr. 753.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 1.576/2008)

COMPONENTA

Grupului de lucru interministerial pentru operațiunea „Dezvoltarea structurilor de sprijin al afacerilor de interes național și internațional — poli de competitivitate”

1. Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri — Autoritatea de management pentru Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice”
2. Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri — Organismul intermediar pentru IMM-uri
3. Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri — Direcția generală politici industriale și mediu de afaceri
4. Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului — Organismul intermediar pentru cercetare
5. Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale — Organismul intermediar pentru promovarea societății informaționale
6. Ministerul Afacerilor Europene
7. Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului
8. Ministerul Administrației și Internelor — Autoritatea de management pentru Programul operațional „Dezvoltarea capacității administrative”
9. Comisia Națională de Prognoză

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

